Ramtha

Darul iubirii

Extras din:
Ramtha, Cartea albã

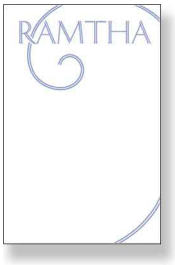

„Cea mai pură formă de iubire este libertatea voinței, pe care Tatăl a dat-o fiecăruia dintre voi, pentru ca, exercitându-vă acea voință, să explorați dimensiunile gândului şi să vă extindeți într-o măreție, extinzând astfel mintea lui Dumnezeu.“

— Ramtha

JZK Publishing, diviziune a JZK, Inc.
Copyright © 1999, 2001, 2004 JZ Knight

Nu există voința lui Dumnezeu, în afara propriei voastre voințe divine. Dacă Dumnezeu ar fi vrut ca viața să fie lumescul unei expresii singulare, nu v-ar fi creat pe voi întru ființă, nici nu v-ar fi dat voința, ca să vă exprimați propria unicitate, intenționată.

Ceea ce se numeşte voința lui Dumnezeu a fost creat de om, pentru ca acesta să poată să îşi guverneze şi să îşi controleze frații. Însă dacă credeți în acea învățătură şi vedeți voința lui Dumnezeu ca fiind separată de voința voastră, atunci întotdeauna veți fi într-o luptă, între voința lui şi voința voastră, căci veți vrea să faceți anumite lucruri – şi veți simți că trebuie să le faceți, dar voința lui Dumnezeu spune că nu aveți voie.

Dumnezeu nu e separat de voi. Voi şi cu el sunteți acelaşi lucru. Voința voastră e voința lui. Ceea ce vreți să faceți este ceea ce numiți providența divină, voința divină. Aşa că voi nu sunteți niciodată în conflict cu destinul, căci destinul nu este prestabilit; el este stabilit în întregime de voi. Tot ce gândiți creează momentele voastre următoare. Fiecare moment Acum, pentru voi, este pur şi simplu produsul gândurilor pe care le-ați avut cu câteva momente mai înainte. Aceasta este ştiința lui Dumnezeu. Singurul lucru pe care Dumnezeu îl voieşte pentru voi este să experimentați totalitatea vieții care este el, corespunzător cu sentimentele din sufletul vostru. De ce? Ca să ajungeți să înțelegeți ce este bucuria şi să înțelegeți iubirea necondiționată pe care o are Dumnezeu pentru voi şi pentru tot ce este viață.

Darul iubirrii

Dacă simțiți că sunteți certați cu Dumnezeu, poate că ar trebui să vă reconstruiți imaginea a ceea ce este Dumnezeu, căci vă spun că, dacă trebuie să vă luptați cu el, el nu este atoateiubitor.

La început, când Tatăl şi-a contemplat sinele său preasplendid, s-a extins în splendoarea luminii. Din acea expansiune în lumină, fiecare dintre voi ați devenit Dumnezeu, sub forma unei mişcări unice, singulare, ca să continuați expansiunea gândului în eternitate.

Pentru ca Dumnezeu să fie o unicitate veşnic în extindere, prin gândurile voastre contemplatoare, a trebuit ca fiecăruia dintre voi să vi se dea puterea de a crea în mod unic, din gândul care este el. Şi a făcut acest lucru, dându-vă acțiunea numită liberul arbitru. Principiul voinței v-a fost dat fiecăruia dintre voi, ca să fiți unici şi suverani, să fiți creatorii propriului vostru adevăr, suverani în înțelegerea voastră.

Ceea ce vă dă esența divină este faptul că aveți libertatea să adoptați şi să experimentați orice gânduri doriți. Şi această esență divină, numită liberul arbitru, este iubirea. Este darul de iubire al lui Dumnezeu, pentru fiecare dintre voi. Fiecare dintre voi are esența divină a voinței, ca să aveți libertatea de a crea în mod unic orice ideal pe care îl imaginați prin gând.

Iubirea în forma ei supremă este dorința Tatălui de a permite vieții care este el o continuitate, prin fiecare dintre voi. Cea mai pură formă de iubire este liberul arbitru, pe care Tatăl v-a dat-o fiecăruia dintre voi, pentru ca, exercitând acea voință, să explorați dimensiunile gândului şi să vă extindeți într-o măreție, extinzând astfel mintea lui Dumnezeu.

Liberul arbitru vă dă o unicitate – şi totuşi, o stare de unire cu Tatăl – care permite proceselor voastre de gând să aibă propriul lor curs creator. Şi în fiecare moment pe care îl creați prin contemplarea şi extinderea propriilor voastre gânduri, imitați aceeaşi iubire pe care Tatăl a avut-o pentru sine, când v-a creat pe voi întru ființă, căci creația este actul de a aduce iubirea dinlăuntrul vostru într-o formă unică, liberă în mişcare şi creatoare, care va trăi mai departe, în eternitate.

De la momentul ilustru al naşterii voastre, Tatăl a dat fiecăruia dintre voi, prin iubire pură, necondiționată, acest legământ: Orice gândeşti, orice doreşti, Tatăl va deveni. Prin acest legământ – care încă mai este şi va fi întotdeauna – fiecare dintre voi ați devenit moştenitorii totalității a ceea ce este Tatăl. Astfel, Tatăl vă dă întotdeauna tot ce a devenit el, pentru ca voi să puteți experimenta şi înțelege totalitatea vieții care este el. El este baza pe care se împlinesc visele voastre. Dar cine este visătorul? Voi. Şi din ce sunt făcute visele voastre? Din gând, din Dumnezeu, din viață.

Puteți să luați din totalitatea de gând care este Dumnezeu şi să creați orice adevăr, orice atitudine, orice dorință pe care o aveți. Orice adevăr sau atitudine creați în procesele voastre de gândire, Dumnezeu, viața devine imediat acel lucru. Şi orice ideal de gândire ați dori, Tatăl îl manifestă liber în materia care este, pentru ca voi să îl puteți experimenta.

Ca să vă dau un exemplu de iubirea lui Dumnezeu pentru voi, să analizăm o creatură numită şarpele, un ideal creat de un Dumnezeu, în scopul prelungirii vieții într-o ramură a

vieții. Această creatură are un corp lung, suplu, cu mulți mușchi şi multe oase. Se deplasează foarte rapid şi are un cap foarte mare, cu colți care înțeapă – ca singur mijloc de apărare. Deşi muşcătura lui poate să doboare un om foarte mare în câteva clipe, oricine poate să taie şarpele în bucățele sau să îl zdrobească cu uşurință. Şi acum, să luăm doi Dumnezei. Primul, care are o minte ştiințifică, vede şarpele ca pe o creație minunată, pentru că se poate deplasa foarte rapid, chiar şi fără picioare – şi are un tipar şi o culoare frumoasă pe piele şi un schelet minunat, care pare să se continue la nesfârşit. Apare al doilea Dumnezeu şi spune că şarpele e hidos şi rău, că e o creatură oribilă, pentru că are o muşcătură periculoasă şi poate să ucidă un om.

Pentru Tată, starea de Eu din tot ce este viață, toate lucrurile sunt pure în starea lor de a fi. Toate lucrurile sunt inocente, în modul lor de a exprima viața care este. Doar atitudinea fiecărei entități față de ceva face acel lucru frumos sau rău, urât. Numai noi, Dumnezeii – care avem capacitatea creatoare de a lua din gândul care este Tatăl, de a îl contempla şi de a îl modifica – suntem cei care judecăm ceva care este chiar pur şi inocent ca fiind altceva decât o ființă.

Cât de mare este iubirea lui Dumnezeu, care este substanța vitală care este şarpele, care vă dă vouă, cea mai măreață creație a lui, dreptul să vă exprimați atitudinea şi voința asupra şarpelui, în orice fel alegeți. Iubirea pe care sursa vieții o are pentru voi este atât de mare, încât aceasta va deveni orice lucru pe care îl doriți prin gând. Tatăl va fi orice doriți ca el să fie. Vă va da voie să îl modificați în orice fel doriți să-l modificați. Viața care este el va deveni rea sau urâtă sau vulgară, sau va ajunge pe culmile frumuseții – cum vreți să o vedeți.

Şi nu este acesta un lucru minunat, că Tatăl devine orice percepeți şi doriți ca el să fie, pur şi simplu prin capriciile proceselor voastre de gândire? Chiar aşa este. Asta e iubire.

Puteți face cu gândul orice vreți, căci iubirea Tatălui pentru voi e neclintită. Indiferent cât de rea sau de decăzută percepeți a fi viața care este Dumnezeu, pentru el, tot el este. Tot Dumnezeu este. Tot pură, şi tot iubită este. Promisiunea aceasta nu poate fi desfăcută, căci Tatăl este el în întregime, fără atitudini; el este, pur şi simplu.

Iubirea dintre voi şi Dumnezeu nu are nicio condiție. Dacă Tatăl v-ar fi cenzurat în vreun fel gândurile sau v-ar fi oprit de la a experimenta totalitatea vieții care este el, atunci nu ați avea libertatea de a îi continua expansiunea în eternitate. Nici nu ați dobândi înțelepciunea din aventurile voastre, în gânduri, ca să înțelegeți iubirea şi bucuria care este Tatăl cu adevărat, în starea sa supremă de a fi.

Dumnezeu vă iubeşte cu libertatea completă ca voi să faceți cum vreți, căci voința voastră este voința lui. Acesta e legământul între Dumnezeu şi fiii săi, între Dumnezeu şi el însuşi. Orice faceți, oriunde în el vă aventurați, întotdeauna sunteți iubiți. El vă dă voie să faceți orice doriți, căci ştie că sunteți continui, că nimic nu poate să vă ia de la el. Tatăl n-a creat nimic care să-i fie superior şi care să poată vreodată să vă îndepărteze forța vieții,

aşa că veți exista, întotdeauna. Şi când viața voastră aici s-a petrecut, va mai fi o alta, cu libertatea de a o crea aşa cum alegeți.

Veți trăi această viață şi toate cele care vor veni după voința voastră. Iar ceea ce v-a dat libertatea să faceți acest lucru este ceea ce vă iubeşte, ceea ce se numeşte Tatăl vostru, Dumnezeu Atotputernicul, iubitorul tuturor lucrurilor.

Sunteți entități libere. Cum? Prin puterea numitã lliberul arbitru °i prin capacitatea numitã iubire.

> *„Nu există voința lui Dumnezeu, în afara propriei voastre voințe divine. Dacă Dumnezeu ar fi vrut ca viața să fie lumescul unei expresii singulare, nu v-ar fi creat pe voi întru ființă, nici nu v-ar fi dat voința, ca să vă exprimați propria unicitate, intenționată.“*
>
> *— Ramtha*

Pentru informații despre Ramtha şi Şcoala de Iluminare a lui Ramtha, vă rugăm să contactați:
Ramtha's School of Enlightenment, P. O. Box 1210, Yelm, WA 98597,
sau sunați la 1.800.347.0439, 1.360.458.5201.
Vizitați-ne online la www.ramtha.com sau www.jzkpublishing.com